

Het Boek Daniël - Nummer honderdvierenzestig

De profetische betekenis van Daniël 11: onthulling van de historische en toekomstige implicaties

Jeff Pippenger
2024-03-28

In het zestiende vers van Daniël elf wordt de verovering van Juda en Jeruzalem door Pompejus in 63 v.Chr. uiteengezet. Zij vertegenwoordigt de spoedig komende zondagswet in de Verenigde Staten als vervulling van vers eenenveertig van hetzelfde hoofdstuk. De geschiedenis die met het vers verbonden is, duidt op een burgeroorlog die plaatsvindt wanneer de stad wordt ingenomen, en identificeert aldus de herhaling van de Amerikaanse Burgeroorlog die thans in de Verenigde Staten gaande is. Of er nu al dan niet schoten zijn gelost, twee klassen zijn thans verwickeld in een strijd om de heerschappij over de Verenigde Staten. Toen Pompejus Jeruzalem veroverde, duidde dit erop dat Jeruzalem onder Romeins gezag zou blijven totdat het in het jaar 70 n.Chr. werd verwoest. Zo was dit een voorafschaduw van de spoedig komende zondagswet, die het einde markeert van het zesde koninkrijk van de Bijbelse profetie.

Pompejus is de eerste van vier Romeinse machten die in de passage worden aangeduid. Marcus Antonius, die een Romein was, wordt eveneens aangeduid, maar van de vier machten die als Romeinse leiders worden voorgesteld, vertegenwoordigt Antonius een Romeins leiderschap dat in opstand is gekomen en een verbond met Egypte tegen Rome heeft gesloten. Pompejus, Julius Caesar, Augustus Caesar en Tiberius Caesar zijn de vier Romeinen die profetisch worden aangewend om de vier generaties van de republikeinse hoorn van het beest van de aarde te vertegenwoordigen.

Pompejus, die de opstand van de Amerikaanse Burgeroorlog in de generatie van 1863 vertegenwoordigt, beeldt ook de laatste generatie en de huidige „burgeroorlog” uit die thans gaande is. Julius Caesar vertegenwoordigt de tweede generatie, toen de Verenigde Staten stevig gevestigd waren als de voornaamste natie onder de naties, maar in 1913 werden vermoord, toen de soevereiniteit van het financiële stelsel werd overgegeven aan het globalistische banksysteem en het werk voor een eenwereldregering begon. Caesar Augustus vertegenwoordigt de gloriejaren van de eerste twee wereldoorlogen, toen de Verenigde Staten, ondanks het bloedvergieten, de afgunst van de wereld werden. Vervolgens vertegenwoordigt in de laatste generatie Tiberius Caesar, bekend om zijn dronkenschap en de kruisiging van Christus, de periode die in wezen begon met de verkiezing van John F. Kennedy, de eerste katholieke president, en zo de generatie aanduidt die zich voor Rome zou buigen.

Deze met Pompejus verbonden profetische kwesties zijn belangrijk, maar wij richten ons momenteel op de profetische geschiedenis die aan Pompejus en vers zestien voorafgaat, een geschiedenis die begint in de eerste twee verzen van het hoofdstuk, waarin 1989 wordt aangeduid als de tijd van het einde, en vervolgens wordt gewezen op de rijke zesde president sinds Reagan, die de globalisten in beroering brengt, zoals Trump zeer zeker heeft gedaan.

Trump wordt uitgebeeld door de vierde heerser na Cyrus, genaamd Xerxes, de rijke Perzische koning, die in het verhaal van Esther ook bekendstaat als Ahasveros. In de verzen is de volgende koning na Xerxes Alexander de Grote in vers drie. Historisch gezien waren er acht heersers tussen Xerxes en Alexander de Grote. Van Trump tot de ene wereldregering, vertegenwoordigd door Alexander de Grote, worden tien koningen voorgesteld; Trump is de eerste en Alexander de laatste.

De profetische lijnen wijzen erop dat alle koningen der aarde aan het einde van de wereld hoererij zullen bedrijven met het pausdom, en deze koningen worden voorgesteld als „tien koningen”. Achab, die het hoofd was van een tienvoudig koninkrijk en met Izebel gehuwd was, vertegenwoordigt het feit dat, hoewel alle tien koningen hoererij bedrijven met het pausdom, er één primaire koning is die dit als eerste doet. De eerste keer dat het pausdom de troon der aarde werd gegeven, was de primaire koning Clovis, koning der Franken (Frankrijk), in 496 n.Chr. Dit stemt overeen met het feit dat het pausdom Frankrijk de titel van eerstgeborene van de Katholieke Kerk en oudste dochter van de Katholieke Kerk gaf.

Het profetische werk dat door Frankrijk is volbracht door Rome op de troon van de beschaafde wereld te plaatsen, is een type van het profetische werk van de Verenigde Staten. De zondagswet van de Bijbelse profetie begint in de Verenigde Staten, en vervolgens volgt elke natie op aarde dat voorbeeld. Profetische lijn na profetische lijn maakt duidelijk dat de voornaamste koning van de tien koningen, die als eerste en voornaamste in de laatste dagen hoererij bedrijft met de mens der zonde, de Verenigde Staten zijn. Hoewel er in de verzen twee en drie geen koningen worden voorgesteld tussen Xerxes, de eerste rijke koning, en Alexander de Grote, de laatste koning, identificeert de geschiedenis tien koningen. Het getal tien vertegenwoordigt een beproeving, en het vertegenwoordigt ook een confederatie.

De beproeving waarmee de wereld wordt geconfronteerd, is de oprichting van een wereldwijd systeem, voorgesteld als het beeld van het beest. Die beproeving begint in de Verenigde Staten met de spoedig komende zondagswet en eindigt wanneer elke natie op de aardbol dat voorbeeld volgt. Jezus illustreert het einde van een zaak steeds met het begin, zodat, hoewel er in de verzen twee en drie geen koningen worden genoemd tussen de rijke koning en Alexander, de geschiedenis toch een beproevingsproces aanwijst dat begint met de rijkste president, die rijk was geworden door zijn zakelijke ondernemingen en niet doordat hij rijkdom had vergaard door deel te nemen aan een verdorven politiek systeem.

De naam Amerika is afgeleid van de Latijnse vorm van de naam „Amerigo”, die afkomstig is van de Italiaanse ontdekkingsreiziger Amerigo Vespucci, een ontdekkingsreiziger en navigator die aan het einde van de vijftiende en het begin van de zestiende eeuw verscheidene reizen naar de Nieuwe Wereld maakte. Over het geheel genomen werden Vespucci's ontdekkingsreizen mogelijk gemaakt door de financiële steun en kapitaalinvesteringen van geldschietters en beschermheren, die in de verkenning van de Nieuwe Wereld potentiële kansen zagen op winst, uitbreiding en prestige. De naam „Amerika” is een symbool van het streven om winsten voort te brengen.

Jezus illustreert altijd het einde van een zaak aan de hand van het begin, en het begin van de tien koningen die de brug vertegenwoordigen van het tweehornige koninkrijk van Medo-Perzië naar de

ene wereldregering die door Alexander de Grote wordt voorgesteld, begint met de rijke koning, die president is van het koninkrijk dat door Frankrijk en Achab wordt getypeerd, en die eveneens het hoofd zal worden dat door Alexander de Grote wordt voorgesteld, wanneer de gehele wereld wordt geconfronteerd met de economie die verbonden is met de macht van de Verenigde Staten, terwijl deze de gehele wereld dwingen zich voor de Katholieke Kerk te buigen, indien zij willen kunnen kopen en verkopen.

Het zevende koninkrijk in Openbaring hoofdstuk zeventien, zijn de tien koningen, en een van de profetische kenmerken van de tien koningen, is dat zij slechts een „korte tijd” voortbestaan, voordat zij overeenkomen hun zevende koninkrijk aan de hoer van Babylon te geven, die slechts „één uur” standhoudt. De profetische reden waarom zij met die overeenkomst instemmen, is dat zij dronken zijn van de wijn van Babylon. Historisch gezien regeerde Alexander de Grote slechts een korte tijd, want zijn leven eindigde even snel als zijn koninkrijk werd gevestigd, want hij dronk zichzelf dood, en symboliseert aldus de korte tijd en dronkenschap van de tien koningen van de Verenigde Naties. Zodra Alexander de Grote opstond, werd hij verbroken, en zijn koninkrijk werd aan de vier winden gegeven, waarmee de daaropvolgende strijd wordt aangeduid om zijn vroegere koninkrijk te herstellen.

Ook ik stond in het eerste jaar van Darius, de Meder, om hem te bevestigen en te versterken. En nu zal ik u de waarheid bekendmaken. Zie, er zullen nog drie koningen in Perzië opstaan; en de vierde zal veel rijker zijn dan zij allen; en door zijn kracht, door middel van zijn rijkdom, zal hij allen opwekken tegen het koninkrijk van Griekenland. En een machtige koning zal opstaan, die met grote heerschappij zal regeren en zal doen naar zijn wil. En zodra hij zal opstaan, zal zijn koninkrijk verbroken worden en verdeeld naar de vier winden des hemels; maar niet aan zijn nageslacht, noch overeenkomstig zijn heerschappij waarmee hij geregeerd heeft; want zijn koninkrijk zal ontworteld worden, ja, ten behoeve van anderen dan dezen. Daniël 11:1–4.

Alexanders koninkrijk viel even snel uiteen als het tot stand kwam, want het beeldt de laatste dagen uit, waarin de profetie wordt gekenmerkt als zich snel voltrekkend.

„De machten van het kwaad bundelen hun krachten en sluiten zich aaneen. Zij versterken zich voor de laatste grote crisis. Grote veranderingen staan op het punt in onze wereld plaats te vinden, en de laatste ontwikkelingen zullen zich snel voltrekken.” Testimonies, deel 9, 11.

Het derde wee van de islam is gegrondvest op de profetische kenmerken van het eerste en tweede wee. In het eerste wee was er een periode die begon met de komst van Mohammed en voortduurde tot de volgende periode, die wordt aangeduid als „vijf maanden” of honderdvijftig jaar, waarin de islam de legers van Rome zou „schaden”. Het einde van de tijdsprofetie van honderdvijftig jaar markeert tegelijkertijd het begin van de profetie van driehonderdeenennegentig jaar en vijftien dagen, waarin de islam van het tweede wee vervolgens de legers van Rome zou „doden”.

11 september 2001 markeerde de aanvang van de periode die door Mohammed van het eerste wee wordt voorgesteld, welke 7 oktober 2023 omvat als de markering van het begin van de periode waarin de islam de „legers van Rome” zou „schaden” in het oude letterlijke „Sieraadland”, dat een

zinnebeeld is van de Verenigde Staten; en sinds 7 oktober 2023 nadert het aantal aanvallen door de islam tegen het leger van Rome, op het moment van het schrijven van dit artikel op 17 februari 2024, de tweehonderd.

Bij de spoedig komende zondagswet worden de Verenigde Staten „gedood” als het zesde koninkrijk van de Bijbelse profetie, hetgeen parallel loopt met de driehonderdénennegentig jaar en vijftien dagen van islamitische aanvallen die de vroegere legers van Rome doodden, terwijl de oorlogvoering van hun derde grote jihad in hevigheid toeneemt. Wanneer Michaël opstaat, sluit de genadetijd voor de mensheid, en worden de vier winden gedurende de zeven laatste plagen volledig losgelaten.

„Ik zag dat de toorn van de volken, de gramschap van God en de tijd om de doden te oordelen afzonderlijk en duidelijk onderscheiden waren, de een op de ander volgend; ook dat Michaël nog niet was opgestaan, en dat de tijd der benauwdheid, zoals er nooit geweest is, nog niet was aangevangen. De volken worden nu toornig, maar wanneer onze Hogepriester Zijn werk in het heiligdom heeft voltooid, zal Hij opstaan, de klederen der wraak aantrekken, en dan zullen de zeven laatste plagen worden uitgegoten.”

„Ik zag dat de vier engelen de vier winden zouden tegenhouden totdat Jezus’ werk in het heiligdom voltooid was, en daarna zullen de zeven laatste plagen komen.” Early Writings, 36.

De „vier winden” worden door zuster White voorgesteld als „een toornig paard, dat tracht los te breken en dood en verderf op zijn weg te brengen”, en zij worden volledig losgelaten wanneer de genadetijd sluit. Zij werden in de tweede wee voorgesteld als „vier engelen”, niet als vier winden.

Zeggende tot de zesde engel die de bazuin had: Maak de vier engelen los die gebonden zijn bij de grote rivier de Eufraat. En de vier engelen werden losgemaakt, die gereedgemaakt waren voor een uur en een dag en een maand en een jaar, om het derde deel van de mensen te doden. Openbaring 9:14, 15.

De „vier winden”, of de „vier engelen”, zijn beide symbolen van de islam, zoals wordt bepaald door de context waarin het symbool wordt gebruikt. Toen Alexander de Grote opkwam, werd zijn koninkrijk, dat het zevende koninkrijk vertegenwoordigt, dat wil zeggen een derde deel van het drievoudige koninkrijk van de draak, het beest en de valse profeet—„wanneer hij zal opstaan, zal zijn koninkrijk verbroken worden en verdeeld naar de vier winden des hemels.” Wanneer de menselijke genadetijd sluit, worden de vier winden, of de vier engelen, losgelaten, en zij verbreken zijn koninkrijk, want zijn koninkrijk „zal verbroken worden.” Die tien koningen en hun partners, de globalistische kooplieden, zullen dan van verre staan en weklagen en schreien.

Want zie, de koningen hadden zich verzameld, tezamen trokken zij voorbij. Zij zagen het, en stonden verbaasd; zij werden verschrikt en haastten zich weg. Siddering greep hen daar aan, en smart, als van een barende vrouw. Gij verbreekt de schepen van Tarsis met een oostenwind. Psalmen 48:4–7.

De economische structuur van de tien koningen wordt door de „oostenwind” van de islam verbroken.

Uw roeiers hebben u in grote wateren gebracht; de oostenwind heeft u gebroken midden op de zeeën. Uw rijkdommen en uw markten, uw koopwaar, uw zeelieden en uw stuurlieden, uw breeuwers en de handelaars in uw koopwaar, en al uw krijgslieden die in u zijn, met heel uw menigte die in uw midden is, zullen vallen in het midden van de zeeën ten dage van uw ondergang. Ezechiël 27:26, 27.

De „oostenwind” van de islam verbreekt het koninkrijk van de tien koningen op „de dag van hun ondergang”, zoals wordt voorgesteld doordat het koninkrijk van Alexander de Grote „verbroken” en aan de vier winden gegeven wordt. Veel van de geschiedenis die in Daniël 11 heeft plaatsgevonden, zal worden herhaald wanneer hoofdstuk elf zijn uiteindelijke vervulling bereikt. Vast te stellen waar deze geschiedenissen terecht moeten worden onderscheiden, is het profetische werk van hen die geroepen zijn studenten van de profetie te zijn. De laatste zes verzen van Daniël 11 eindigen bij het sluiten van de menselijke genadetijd, wanneer Michaël opstaat. Wanneer het koninkrijk van Alexander de Grote onder de vier winden wordt verdeeld, stelt dit het sluiten van de genadetijd voor en duidt het aan dat de daaropvolgende profetische geschiedenis vanaf vers vijf en verder als een nieuwe profetische lijn moet worden beschouwd.

Vers vijf tot en met vers zestien duidt de geschiedenis aan vanaf 538 tot aan de spoedig komende zondagwet. Verzen vijf tot en met negen vertegenwoordigen de geschiedenis van de twaalfhonderdzestig jaren van pauselijke heerschappij die in het jaar 538 begonnen en ten tijde van het einde in 1798 werden afgesloten. Vers tien duidt de geschiedenis aan die een voorafschaduwing is van vers veertig, toen het pausdom de Sovjet-Unie ten tijde van het einde in 1989 wegvaagde. Verzen elf en twaalf duiden de huidige proxy-oorlog in Oekraïne aan, die Poetin en Rusland zullen winnen, maar de nasleep van Poetins overwinning zal parallel lopen met „de slag om Ninevé” en „de val van Chosroes”, die de „sleutel die de bodemloze put opende” was, waardoor de islam werd losgelaten in de geschiedenis van de eerste wee.

In de nasleep van Poetins kortstondige triomf zullen de Verenigde Staten, in de verzen dertien tot en met vijftien, de volmachtsoorlog winnen; dat is de afsluiting van de volmachtsoorlog die sinds de Tweede Wereldoorlog werd uitgevochten. De passage onderscheidt drie veldslagen: de eerste veldslag werd in 1989 afgesloten, ter vervulling van de verzen tien en veertig; de tweede, zijnde de huidige oorlog in Oekraïne, komt overeen met de verzen elf en twaalf; en de derde volmachtsoorlog, die de uiteindelijke overwinning van de Verenigde Staten voorstelt, wordt weergegeven in de verzen dertien tot en met vijftien.

Wat erkend moet worden met betrekking tot deze vier perioden, weergegeven van vers vijf tot vers vijftien, is dat de laatste twee perioden, die de huidige oorlog in Oekraïne vertegenwoordigen en vervolgens de vergelding door de Verenigde Staten, plaatsvinden in de tijd van de verzegeling. Vers zestien duidt op de spoedig komende zondagswet in de Verenigde Staten. De verzen vijf tot en met tien vertegenwoordigen de geschiedenis van 538 tot aan zowel de tijd van het einde in 1798, en vervolgens verder tot de tijd van het einde in 1989. De twee veldslagen van de laatste proxy-oorlog, weergegeven in de verzen elf tot en met vijftien, worden daarom vervuld in de periode waarin Ezechiël hoofdstuk twaalf aanwijst dat de uitwerking van elk visioen vervuld wordt.

Die visioenen werden aan Ezechiël voorgesteld als „raderen in raderen”, wat zuster White aanduidt als het „ingewikkelde samenspel van menselijke gebeurtenissen.” De geschiedenis van de oorlog in Oekraïne, Poetin’s overwinning, en vervolgens zijn ondergang, gevolgd door de overwinning van de Verenigde Staten, is een van de meest complexe openbaringen van regel op regel in Gods Woord.

In haar commentaar op Ezechiëls „raderen midden in raderen” zegt Zuster White dat, toen Ezechiël die raderen voor het eerst zag, het als verwarring scheen, maar dat Ezechiël uiteindelijk volmaakte orde in de raderen onderscheidde, die het „ingewikkelde samenspel van menselijke gebeurtenissen” zijn. Om de geschiedenis die in de verzen elf tot en met vijftien wordt voorgesteld recht te verdelen, moet de verhouding tussen de Katholieke Kerk en nazi-Duitsland worden begrepen, want de nazileiders in Oekraïne zijn de gevormachtigden van die verhouding.

Het is eveneens noodzakelijk de rol te begrijpen van de verschijning van de zogenoemde maagd Maria te Fatima, Portugal, in 1918, met inbegrip van de drie geheimen die de zogenoemde maagd Maria naliet aan de drie kinderen uit die geschiedenis. De grondgedachte van die drie boodschappen, die een strijd beschrijven tussen de Katholieke Kerk en het atheïstische Rusland, alsook de Tweede Wereldoorlog, maakt deel uit van de boodschap van Fatima die in de oorlog in Oekraïne wordt uitgebeeld.

De Franse Revolutie, en haar profetische verhouding tot de katholieke kerk, en uiteindelijk tot Napoleon Bonaparte, die Poetin vertegenwoordigt, is ook een van de „wielen” die worden voorgesteld in de oorlog in Oekraïne. De profetische verhouding van de Franse Revolutie tot de Verenigde Staten wordt eveneens in de geschiedenis voorgesteld; want evenals Poetin door Napoleon wordt vertegenwoordigd terwijl Frankrijk ten val ging, zo is de voormalige acteur Ronald Reagan, als het hoofd van de legers van het katholicisme in de strijd van 1989, een type van de voormalige acteur Zelenskyy terwijl Oekraïne ten val gaat. In de wielen die elkaar in deze verzen kruisen en verbinden, zal de laatste druppel voor de Democratische politici in de Verenigde Staten, die Zelenskyy hebben gesteund en nog steeds steunen, door Poetin aan het licht worden gebracht wanneer hij overwint.

Wij zullen deze studie in het volgende artikel voortzetten.

„Aan de oevers van de rivier de Kebar aanschouwde Ezechiël een wervelwind die scheen te komen uit het noorden, ‘een grote wolk, en een vuur dat zich ineenrolde, en een glans was rondom haar, en uit haar midden als de kleur van barnsteen.’ Een aantal raderen, die elkaar doorsneden, werden bewogen door vier levende wezens. Hoog boven dit alles ‘was de gelijkenis van een troon, als het aanzien van een saffiersteen; en op de gelijkenis van de troon was de gelijkenis als het aanzien van een mens daarboven erop.’ ‘En in de cherubs verscheen de vorm van een mensenhand onder hun vleugels.’ Ezechiël 1:4, 26; 10:8. De rangschikking van de raderen was zo ingewikkeld dat zij op het eerste gezicht in verwarring schenen te zijn; maar zij bewogen zich in volmaakte harmonie. Hemelse wezens, ondersteund en geleid door de hand onder de vleugels van de cherubs, dreven deze raderen voort; boven hen, op de saffieren troon, was de Eeuwige; en rondom de troon was een regenboog, het zinnebeeld van goddelijke barmhartigheid.

„Zoals de wielachtige verwickelingen werden geleid door de hand onder de vleugels van de cherubs, zo staat ook het ingewikkelde spel van menselijke gebeurtenissen onder goddelijke leiding. Te midden van de strijd en het rumoer der volken bestuurt Hij Die boven de cherubs troont nog steeds de aangelegenheden der aarde.

„De geschiedenis van de volken die, het ene na het andere, hun hun toebedeelde tijd en plaats hebben ingenomen, en onbewust getuigenis hebben afgelegd van de waarheid waarvan zij zelf de betekenis niet kenden, spreekt tot ons. Aan elk volk en aan ieder individu van heden heeft God een plaats toegewezen in Zijn grootse plan. Heden worden mensen en volken gemeten met het schietlood in de hand van Hem die Zich niet vergist. Allen bepalen door hun eigen keuze hun bestemming, en God bestuurt dit alles ten dienste van de vervulling van Zijn voornemens.”

„De geschiedenis die de grote IK BEN in Zijn woord heeft afgebakend, waarbij Hij schakel na schakel in de profetische keten aanenvoegt, van de eeuwigheid in het verleden tot de eeuwigheid in de toekomst, zegt ons waar wij ons heden bevinden in de voortgang der eeuwen, en wat in de komende tijd verwacht mag worden. Alles wat de profetie heeft voorzien als komende om te geschieden, is tot op de tegenwoordige tijd op de bladzijden der geschiedenis opgetekend, en wij mogen verzekerd zijn dat alles wat nog moet komen, in zijn orde vervuld zal worden.” Education, 178.